

Данило Киш

„Суштина човека, црта која га одваја од животиње, јесте свест о сопственој смрти.“

Данило Киш

Данило Киш рођен је **22. фебруара 1935.** у Суботици (тадашња Краљевина Југославија) од оца мађарског Јеврејина и мајке Црногорке. Био романописац, есејиста, критичар и преводилац. Његова дела преведена су на све водеће светске језике.

До 1942. године је живео са родитељима у Новом Саду, а затим је прешао у Мађарску. Од 1944. живео је на Цетињу, мајчином родном крају. Дипломирао је књижевност 1958. године на Филозофском факултету у Београду. Од 1979. године живео је у Француској. Данило Киш, као “последњи југословенски писац”, супротстављао се националистичкој искључивости. Током читавог живота заступао је космополитско, транснационално и номадско стајалиште. Најпознатија дела Данила Киша су романи: **„Мансарда“**, **„Башта, пепео“**, **„Пешчаник“**, збирка прича **„Рани јади“**, **„Енциклопедија мртвих“** и његова најпознатија збирка приповедака **„Гробница за Бориса Давидовича“**.

„Гробница“ је једно од оних дела која раскринкавају мит о револуцији као праведном циљу који оправдава употребу свих средстава. Историја двадесетог века са својим логорима је историја бешчашћа. Јер бешчашће је кад се у име идеје једног бољег света, за коју су гинуле генерације људи, ствараш логоре и прикриваш њихово постојање. Киш који је осетио зло на сопственој кожи, упозорава нас да „зло мења облике и обележја и непрестано тражи нове начине изражавања. Мета зла је неко други. Управо због тога Данило Киш је актуелан и данас, више него икада.

Данило Киш је умро у Паризу 15. октобра 1989. године. Сахрањен је по православном обреду у Алеји заслужних грађана у Београду.